

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/49/2016
Identifikačné číslo spisu: 8214010033
Dátum vydania rozhodnutia: 26.07.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8214010033.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci proti obvinenému T. Y. a spol. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 26. júla 2016 v Bratislave o dovolaní obvineného T. Y. proti trestnému rozkazu Okresného súdu Bardejov z 5. februára 2014, sp. zn. 2T/15/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného T. Y. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Bardejov (ďalej len „okresný súd“) trestným rozkazom z 5. februára 2014, sp. zn. 2T/15/2014, uznal obvinených T. Y. a A. Y. vinnými z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., ktorý spáchali tak, že v školskom roku 2012/2013 ako zákonní zástupcovia - rodičia maloletých detí - A. Y., nar. XX. J. XXXX, žiaka 8. ročníka Základnej školy v Gaboltove, R. Y., nar. XX. T. XXXX, žiačky 8. ročníka Základnej školy v Gaboltove, a T. Y., nar. XX. J. XXXX, žiačky 6. ročníka Základnej školy v Gaboltove, okr. Bardejov, všetci bytom M. A.. XX, okr. Bardejov, vydali ich do nebezpečenstva spustnutia tým, že im umožnili viesť záhalčivý život, nestarali sa riadne o ich výchovu, nedbali o ich pravidelnú dochádzku do školy, kde od 3. septembra 2012 do 15. mája 2013 A. Y. vymeškala 171 vyučovacích hodín a ku dňu 28. júna 2013 to bolo 21 vyučovacích hodín, R. Y. vymeškala k 15. máju 2013 123 vyučovacích hodín a k 28. júnu 2013 154 vyučovacích hodín, T. Y. tak vymeškala 252 vyučovacích hodín a k 28. júnu 2013 vymeškala 286 vyučovacích hodín, ktoré nie sú vôbec ospravedlnené a to aj napriek upozorneniam a oznámeniam školy.

Za to okresný súd uložil obvinenému T. Y. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov, na ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bardejov zo 14. augusta 2013, sp. zn. 1T/103/2013, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obvinenej A. Y. uložil trest odňatia slobody vo výmere jeden rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú

dobu dva roky.

Proti uvedenému trestnému rozkazu, ktorý bol obvinenému T. Y. doručený 10. februára 2014 a jeho obhajcovi 7. februára 2014, podal obhajca obvineného JUDr. František Sobek odpor, ktorý okresný súd uznesením zo 14. marca 2014, sp. zn. 2T/15/2014, podľa § 355 ods. 5 Tr. por. odmietol. Z jeho odôvodnenia v podstate vyplýva, že obhajca obvineného, ktorý nie je pozbavený spôsobilosti na právne úkony a jeho spôsobilosť na právne úkony nie je ani obmedzená, podal odpor proti predmetnému trestnému rozkazu z dôvodu neprímerane prísneho trestu vo vlastnom mene a proti vôli obvineného, ktorý súdu oznámil, že s uloženým trestom súhlasí. Preto okresný súd odpor ako podaný neoprávnenou osobou odmietol. Toto uznesenie bolo obvinenému aj jeho obhajcovi doručené 24. marca 2014, pričom obvinený (či už priamo alebo prostredníctvom obhajcu) proti nemu sťažnosť nepodal.

Dňa 16. januára 2015 podal obvinený T. Y. dovolanie s tým, že súčasne požiadal o ustanovenie obhajcu. Z jeho obsahu vyplýva, že smeruje proti vyššie uvedenému trestnému rozkazu a opiera sa o dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por. Vecne dovolateľ okresnému súdu v podstate vytýka, že pri určovaní druhu a výmery trestu nevzal do úvahy ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., pričom uložený trest nie je podľa neho úmerný spáchanému trestnému činu. Zároveň namieta, že odmietnutie odporu uznesením zo 14. marca 2014 bolo protizákonné, keďže odpor nepodal obhajca proti jeho vôli, pretože on s ním súhlasil.

Takto podané dovolanie doplnil obvinený 22. októbra 2015 prostredníctvom ustanovenej obhajkyne. V tomto doplnení označil iba dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Vyššie uvedenú argumentáciu zároveň doplnil v tom smere, že aj keď mal okresný súd pochybnosť o tom, že ustanovený obhajca konal svojvoľne a vyžiadal si jeho (obvineného) stanovisko k výške uloženého trestu, má za to, že okresný súd mal vzhľadom na jeho právne vedomie a jeho oznámenie o nevedomosti predpokladať, že zrejme nepozná všetky svoje práva (právo na podanie odporu a na podanie sťažnosti) a v plnej miere dôveroval ustanovenému obhajcovi. Tým, že podanie odporu zo strany ustanoveného obhajcu bolo odmietnuté, nebolo mu umožnené, aby bol v jeho veci využitý riadny opravný prostriedok a o veci rozhodol odvolací súd. Má za to, že prvostupňový súd mu takýmto postupom odňal jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Z týchto dôvodov obvinený prostredníctvom obhajkyne navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, zrušil napadnutý trestný rozkaz vo výroku o treste a Okresnému súdu Bardejov prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bardejov v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že okresný súd postupoval zákonne, ak odpor podaný ustanoveným právny zástupcom odmietol, keďže JUDr. František Sobek konal pri podaní odporu proti trestnému rozkazu vo vlastnom mene, čo vyplynulo aj zo stanoviska obvineného z 5. marca 2014, ktorým súdu oznámil, že s druhom a výškou trestu, ako mu bol trestným rozkazom uložený, súhlasí. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odsúdeného T. Y. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným T. Y. ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia, pričom toto smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.). V posudzovanej veci však nie je splnená podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Ako je to uvedené už vyššie, najvyšší súd z predloženého spisového materiálu zistil, že obvinený nevyužil svoje zákonné právo podať proti dovolaním napadnutému trestnému rozkazu odpor. Pokiaľ aktuálne tvrdí, že obhajcom podaný odpor bol podaný s jeho súhlasom, treba uviesť, že túto námietku mohol a mal dovolateľ uplatniť v sťažnosti proti uzneseniu o odmietnutí odporu, čo však neurobil, hoci jemu i jeho obhajcovi bolo predmetné uznesenie riadne doručené so zákonom zodpovedajúcim poučením o práve podať proti nemu sťažnosť.

Najvyššiemu súdu preto neostávalo iné, než dovolanie obvineného T. Y. bez preskúmania veci podľa § 382 písm. d/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.